EURÓPSKY PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument na schôdzu

12.4.2012 B7-0200/2012

NÁVRH UZNESENIA

v súlade s článkom 90 ods. 6 rokovacieho poriadku

o žiadosti o stanovisko Súdneho dvora k súladu Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických
(2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
v mene skupiny GUE/NGL

B7-0200/2012

Uznesenie Európskeho parlamentu o žiadosti o stanovisko Súdneho dvora k súladu Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických
(2012/2615(RSP))

Európsky parlament,

– so zreteľom na článok 218 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), najmä na odseky 6 a 11 tohto článku,

– so zreteľom na návrh rozhodnutia Rady o uzavretí Dohody medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických[1],

– so zreteľom na Dohodu medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických, ktorá je pripojená k uvedenému návrhu rozhodnutia Rady[2],

– so zreteľom na oznámenie Komisie o všeobecnom prístupe k postupovaniu osobných záznamov o cestujúcich do tretích krajín (COM(2010)0492),

– so zreteľom na svoje uznesenia zo 14. februára 2007 o prípade SWIFT, dohode o osobných záznamoch o cestujúcich a transatlantickom dialógu o týchto otázkach[3], z 22. októbra 2008 o zhodnotení dohody o osobných záznamoch o cestujúcich medzi EÚ a Austráliou[4], z 5. mája 2010 o začatí rokovaní o dohodách o osobných záznamoch o cestujúcich so Spojenými štátmi, Austráliou a Kanadou[5] a z 11. novembra 2010 o všeobecnom prístupe k postupovaniu údajov o osobných záznamoch o cestujúcich do tretích krajín[6],

– so zreteľom na stanoviská európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 19. októbra 2010 k oznámeniu Komisie o všeobecnom prístupe k prenosu osobných záznamov o cestujúcich do tretích krajín[7] a z 9. decembra 2011 k návrhu rozhodnutia Rady o uzavretí Dohody medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických[8],– so zreteľom na stanovisko č 7/2010 k oznámeniu Komisie o globálnom prístupe k prenosu osobných záznamov o cestujúcich do

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] Ú. v. EÚ C 287E, 29.11.2007, s. 349.
[4] Ú. v. EÚ C 15E, 21.1.2010, s. 46.
[5] Ú. v. EÚ C 81E, 15.3.2011, s. 70.
[6] Ú. v. EÚ C 74E, 13.3.2012, s. 8.
[7] Ú. v. EÚ C 357, 30.12.2010, s. 7.
[8] Ú. v. EÚ C 35, 9.2.2012, s. 16.

tretích krajín, ktoré dňa 12. novembra 2010 prijala pracovná skupina „článok 29“ pre ochranu údajov, a na list zo 6. januára 2012 týkajúci sa dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o využívaní osobných záznamov o cestujúcich a ich postupovaní americkému Ministerstvu vnútornej bezpečnosti,

– so zreteľom na článok 16 ZFEÚ a na články 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie,

– so zreteľom na odporúčanie Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a na stanovisko Výboru pre zahraničné veci (A7-0099/2012),

– so zreteľom na článok 90 ods. 6 rokovacieho poriadku,

A. keďže európsky právny rámec, ktorý leteckým spoločnostiam umožňuje prenos údajov o cestujúcich z osobných záznamov o cestujúcich, bol zavedený rozhodnutím Rady 2004/496/ES z 30. júna 2008 o podpísaní Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o spracúvaní údajov zo záznamu o cestujúcom a ich prenose leteckými dopravcami Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických, Colnej správe a ochrane hraníc ‚(ďalej len „dohoda“);

B. keďže Európsky súdny dvor svojím rozsudkom v spojených veciach C 317/04 a C 318/04 z 30. mája 2006 toto rozhodnutie Rady z dôvodu nevhodného právneho základu zrušil;

C. keďže od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009 si uzatváranie nových dohôd o osobných záznamoch o cestujúcich vyžaduje súhlas Európskeho parlamentu pred tým, ako Rada rozhodne o ich konečnom schválení;

D. keďže Komisia iniciovala novú dohodu a 23. novembra 2011 poslala Rade odporúčanie, aby dohodu uzatvorila, a Rada ju následne 14. decembra 2012 podpísala; keďže v ten istý deň bola Európskemu parlamentu predložená žiadosť Rady o udelenie súhlasu;

E. keďže jasným účelom tejto dohody – ako sa uvádza v jej článku 1 –je stanoviť podmienky, za ktorých sa môžu údaje z osobných záznamov o cestujúcich prenášať, spracúvať a chrániť;

1. zastáva názor, že v otázke súladu návrhu dohody s právnymi predpismi EÚ o ochrane údajov, a teda v otázke, či je v tomto ohľade zlučiteľná so zmluvami, vládne právna neistota; spochybňuje okrem toho voľbu právneho základu, t. j. voľbu článku 82 ods. 1 písm. d) a článku 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ (policajná a justičná spolupráca) namiesto článku 16 ZFEÚ (ochrana údajov);

2. rozhodol sa požiadať Súdny dvor o stanovisko k súladu dohody so zmluvami;

3. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii pre informáciu a aby prijal potrebné opatrenia na získanie takéhoto stanoviska od Súdneho dvora.